

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/76/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710203581
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5710203581.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Č.. X, M., proti odporcovi: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s., so sídlom SNP č. 519, Turčianske Teplice, IČO: 316 423 22, právne zastúpené JUDr. Dašenou Gombíkovou, advokátkou so sídlom Kukučínova č. 1, Martin, za účasti vedľajšieho účastníka: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom, Dostojevského rad č. 4, Bratislava, v konaní o zaplatenie náhrady škody vo výške 3 038,98 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamieťa.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 30.03.2010 sa voči odporcovi domáhal náhrady škody na tom skutkovom základe, že dňa 29.09.2007 v Modrom kúpeli v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice (ďalej SLK) utrpel úraz, a to zlomeninu bedrového krčka stehennej kosti ľavej dolnej končatiny. Stalo sa to po vyjdení zo sprchovacieho boxu.

Na ľavom rohu tohto boxu stála službu konajúca zamestnankyňa odporcu a asi 1 a pol metra od východu zo sprchy sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu na ľavý bok tela. Pošmyknutie spôsobili hladké a mokré dlaždice, ktoré neboli protišmykové. Po páde zacítil prudkú bolesť, následne mu bola poskytnutá lekárska starostlivosť, na podnet ktorej bol odvezený do Univerzitnej nemocnice v Martine, kde bol hospitalizovaný a následne bola vykonaná operácia. Po operácii bol prepustený z nemocničného ošetrovania na rehabilitačnú liečbu a po jeden a pol ročnom odstupe podstúpil druhú operáciu, a to extrakciu vsadených klinov. Táto bola realizovaná 02.06.2009. V dôsledku úrazu má trvalé následky, a to obmedzenie hybnosti ľavého bedrového kĺbu ľahšieho stupňa. Zodpovednosť odporcu vyplýva z ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákona a tvrdí, že za škodu zodpovedá odporca, pretože k tejto škode došlo v jeho priestoroch. Výška škody bola vyčíslená lekársym posudkom, kde bol ustálený počet bodov 265 a v súlade s opatrením Ministerstva zdravotníctva SR jeden bod predstavuje hodnotu 11,47 €, čo vo výslednom poňatí je čiastka 3 038,98 €.

Odporca s návrhom nesúhlasil, čo vo vzťahu k navrhovateľovi vyjadril aj písomne listom zo dňa 14.01.2010, kde rozporuje odporcu uplatnenú výšku náhrady škody s poukazom na lekársy posudok V. W. X.Š., ktorý uviedol, že za poškodenie na zdraví mu prináleží 165 bodov, pričom jeden bod v čase úrazu mal hodnotu 13,94 €, čo po prepočítaní predstavuje čiastka 2 300,10 €. Ďalej odporca uviedol, že pokiaľ ide o objasnenie skutkového stavu, nimi bolo zistené, že nebol zaznamenaný žiadny úraz v dôsledku nevyhovujúceho vyhotovenia dlažby v Modrom kúpeli pri zohľadnení podmienok vzniku každého zodpovednostného vzťahu za škodu, ktorými sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody,

príčinná súvislosť medzi nimi a zavinenie, a preto je dôvodnosť uplatňovaného nároku navrhovateľa sporná.

Vedľajší účastník vzhľadom na stanovisko, ktoré prezentoval odporca, pripojil sa k tomuto názoru s tým, že navrhovateľ nepreukázal zavinenie odporcu a navrhoval predmetný návrh zamietnuť. Na pojednávaní vzniesol námietku premlčania, pokiaľ išlo o uplatnenie nárokov z titulov bolestného u položky 187c, ktorú je možné hodnotiť bezprostredne po úraze, čo je poškodené a tým je známa aj daná aj výška bolestného. To znamená, že v danom prípade ak navrhovateľ bol operovaný dňa 03.10.2007, bol to deň, kedy mohla byť ustálená výška bolestného, a keďže návrh bol podaný 30.03.2010, teda už po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, tento nárok je premlčaný.

Súd vo veci na základe vykonaného dokazovania rozhodol rozsudkom zo dňa 08.12.2011, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 8Co/55/2012-193, dňa 31.07.2012 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že okresný súd má doplniť dokazovanie ohľadne výsluchu svedka, vykonaním ohliadky na mieste samom a až následne po takto doplnenom dokazovaní môže vo veci rozhodnúť.

Súd vo veci doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia, a to vykonaním ohliadky na mieste samom, doplnil dokazovanie o výsluch svedka Z. Q., svedkyne T. K., Q. Y., J. V. a zistil:

Bolo nesporne preukázané medzi účastníkmi, že dňa 29.09.2007 navrhovateľ v priestoroch v Modrom kúpeľi v SLK Turčianske Teplice utrpel úraz v priestoroch pred sprchovacím boxom a následne došlo k úrazu, a to zlomenine bedrového krčku stehennej kosti ľavej dolnej končatiny. V dôsledku tohto úrazu sa navrhovateľ podrobil prvej operácii 03.10.2007, následne bol v liečebno-rehabilitačnej starostlivosti a 02.06.2009 sa podrobil druhej operácii v súvislosti s extrakciou vsadených klinov.

Z ambulantného záznamu zo dňa 17.01.2011 vyplynulo, že dňa 29.09.2007 pacient spadol v kúpeľoch na ľavý bok, ten istý deň bol hospitalizovaný a urgentne operovaný, následne liečený. Z operačného nálezu možno jednoznačne konštatovať, že k danému zraneniu došlo následkom pádu na ľavý bok a táto zlomenina je pre takýto mechanizmus zranenia typická. Nie sú žiadne iné príznaky toho, že by zlomenina u menovaného mohla vzniknúť iným spôsobom.

Podľa lekárskeho posudku vypracovaného V.. W. X. dňa 08.03.2010 bolo bodové ohodnotenie úrazu stanovené 165 bodmi za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia 100 bodmi.

Podľa znaleckého posudku č. 21/11, ktorý vypracoval V.. Q. F. T., W., tento sa stotožnil s výškou bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a ustálenie zdravotného stavu v súvislosti s vykonanou operáciou dňa 03.10.2007 považoval za ukončenú dňom 30.11.2009, kedy navrhovateľovi bola povolená plná záťaž končatiny.

Svedkyňa V. Y., ktorá vypovedala pred súdom v súvislosti s úrazom navrhovateľa uviedla, že v kritický deň vykonávala svoje pracovné povinnosti v Modrom kúpeľi v priestoroch, kde sa nachádzajú sprchy. V sprche sa nachádzal navrhovateľ a po viacerých urgenciách zo strany klientov ho požiadala, aby urýchlil sprchovanie, pretože aj ďalší klienti sa chcú ísť osprchovať a následne chcú ísť do bazéna tak, ako to mal v úmysle aj navrhovateľ. Keďže bola na rohu sprchy, bezprostredne po tom, čo zo sprchy vyšiel navrhovateľ, sa tento zosunul popri stene a zostal ležať na zemi na rohožiach, ktoré sa pred sprchou nachádzali. Požiadal ju, aby mu pomohla vstať, a keďže išlo o osobu silnejšej postavy, sama požiadala v blízkosti prítomných mužov z SBS-ky a títo následne pomohli navrhovateľovi. Medzitým zavolala lekárku, ktorá v kúpeľoch vykonávala službu, táto ho ošetrila a následne privolaná sanitka odviezla navrhovateľa na úrazovku do Univerzitnej nemocnice v Martine. Vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľ po tom, čo vyšiel zo sprchy ako keby stratil rovnováhu, tak sa jej to javilo spadol a na tejto časti svojej výpovede zotrvala i napriek námietke zo strany navrhovateľa.

Takisto potvrdila skutočnosti, že v priestoroch SLK tam, kde by mohlo vzniknúť nebezpečenstvo pošmyknutia, sú na to klienti písomne alebo iným vhodným spôsobom upozornení, alebo sú tieto priestory opatrené rohožami, prípadne protišmykovými dlažbami a podložkami.

Svedkyňa V. P. K. uviedla, že v popoludňajších hodinách dňa 29.09.2007 bola privolaná do Modrého kúpeľa k úrazu. Išlo o navrhovateľa a po vykonaní ohliadky konštatovala, že ide o zlomeninu krčka stehna. Podala mu injekciu proti bolesti a vypísala lístok na sanitku, ktorá ho mala dopraviť na úrazovú kliniku Univerzitetnej nemocnice v Martine. Navrhovateľa nepoznala, bol to ambulantom pacient a k tomuto úrazu bola privolaná službu konajúcou kúpeľnou pracovníčkou. Uvedená svedkyňa sa vyjadrila, že pokiaľ išlo o miesto, kde došlo k úrazu, toto neskúmala, kde sa to stalo a akým spôsobom, pretože jej to ani z titulu, že bola privolaná k úrazu, neprináležalo.

Svedok Q. Y. vypovedal, že navrhovateľa pozná z kúpeľov a pamätá sa na deň, keď došlo k jeho úrazu. Sedel na chodbe na lavičke a čakal na manželku, ktorá príbehla za ním s tým, že navrhovateľ spadol, aby jej išiel pomôcť zdvihnúť ho. Prišiel aj pracovník SBS, ktorý bol prítomný, a tak oni traja pomohli zdvihnúť navrhovateľa zo zeme. Ležal pred sprchou na rohožiach, odkiaľ ho po zdvihnutí preniesli na lôžko. Následne bola privolaná lekárka, ktorá konštatovala, že ide o vážnejšie poranenie a privolala sanitku. Ešte pomohol aj prítomný SBS-kár naložiť navrhovateľa do sanitky.

Svedok J. V. ako pracovník SBS, ktorý bol v kritický deň v práci, sa vyjadril o úraze tak, že bol v bezprostrednej blízkosti v miestnosti, ktorá je určená pre pracovníkov SBS pri Modrom bazéne. Počul krik a volanie o pomoc. Videl, že na chodbe sedí muž a spolu s ním vošli do priestorov, kde bola sprcha a kde ležal na zemi muž. Preniesli ho spoločne na posteľ. Následne bola privolaná lekárka, ktorá konštatovala, že ide o rozsiahlejšie poškodenie zdravia a určila ďalší postup. Čakalo sa na príchod sanitky, do ktorej ho spolu s ďalším mužom a sanitkárom naložili na odvezenie do Univerzitetnej nemocnice v Martine. Bolo zjavné, že uvedený muž má bolesti, pretože kričal, reagoval agresívnymi pohybmi, ale zrejme to bolo spojené s bolesťou. Ešte ho požiadal, že v prípade vykonávania obchôdzky, či by mu nemohol dozrieť na jeho auto, pretože prišiel do kúpeľov na vozidle a do určitého času príde niekto z rodiny pre jeho vozidlo.

Svedok Z. Q. potvrdil, že pokiaľ vykonával pracovnú činnosť a neskôr ako živnostník vykonával určité stavebné práce, konkrétne čo sa týkalo obkladov a dlažieb, použil v tej dobe v priestoroch Modrého kúpeľa čo najdostupnejšiu protišmykovú dlažbu, ktorá v tom období na trhu bola. Ďalej svedok sa vyjadril, že všetky dlažby, teda hladké, alebo s protišmykovou úpravou, alebo iné, ak prídu do kontaktu s väčším množstvom vody, môže dôjsť aj k pošmyknutiu. V období, keď bol zamestnancom kúpeľov, uvedené protišmykové dlažby sa dávali na viaceré miesta. Bolo však potrebné použiť rohože, prípadne nejaké plachty, aby sa tak eliminovalo riziko pošmyknutia i napriek tomu, že samotná dlažba bola protišmyková. Sám potvrdil takmer s určitosťou, že za dlhé roky pôsobenia v kúpeľoch sa tieto rohože štandardne používali. I napriek tomu sa odporúčalo používať pri vstupe do týchto priestorov sandále alebo protišmykovú obuv. V samotnom priestore sprchy pri použití väčšieho množstva šampónu alebo mydla sa dlažba, ktorá bola protišmyková, stávala šmykľavejšou.

Svedkyňa T. K., ktorá je pracovníčkou odporcu, na pozícii autorizovaného bezpečnostného technika pracuje od roku 2006. Táto pozícia okrem iného zahŕňa aj vyhodnocovanie stavu, ak dôjde k úrazu klienta, ktoré ona dostane na základe hlásenia, ktoré sa vyhodnocuje a vyvodzujú sa prípadne bezpečnostné opatrenia alebo návrhy, ktoré by mali zamedziť, aby k úrazom nedochádzalo do budúcnosti. Tak isto dostala aj hlásenie o úraze z roku 2007, ktoré utrpel navrhovateľ, ale nedostala ho bezprostredne po úraze, ale až následne, keď vec bola v štádiu riešenia medzi navrhovateľom a odporcom. Jej hlavnou pracovnou náplňou je bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci zamestnancov. Posudzovanie rizík z hľadiska fyzikálnych, chemických, biologických a psychických nebezpečenstiev a dohľad nad pracovným prostredím zamestnancov a súčasne dbá aj na bezpečnosť klientov, pretože odporca poskytuje kompletnú kúpeľnú starostlivosť. Vykonávajú sa previerky vo všetkých priestoroch kúpeľov a tejto previerke sa podrobil aj v roku 2007 Modrý kúpeľ, kde boli zistené určité nedostatky, a to poškodenie betónovej pätky na vežičke Modrého kúpeľa z vnútornej strany. Priestory, kde sa pohybovali klienti v Modrom kúpeľi, nevykazovali žiadne vady, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k ohrozeniu klientov. Vyjadrila sa, že v priestoroch, kde sa pohybujú klienti, sa nachádzali rohože, kontrolovala, či sú bezpečnostné upozornenia na to, že je zvýšené riziko pošmyknutia, ktoré taktiež boli zabezpečené. Tak isto aj v samotnej sprche bol múrik značený žltočiernym označením, takže neboli konštatované žiadne nedostatky v období roku 2007. Uvedená svedkyňa uviedla, že z fotodokumentácie, ktorá je vyhotovená, na dlažbe zostali viditeľné stopy po rohožiach, ktoré sa tam používali. Tak isto madlá v sprche sú namontované a bez poškodenia. Vyjadrila sa, že je štandardný postup, pokiaľ ide o priestory,

kde sa zdržiava voda a pohybujú sa tam klienti, dávajú sa rohože. Je to bežný postup, používa sa to aj v nových stavbách, ktoré boli sprevádzkované až v roku 2010 a taktiež je tam protišmyková dlažba. Vedľajší účastník poukázal na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pretože odporca vykonal všetky prípustné a akceptovateľné preventívne opatrenia na zabránenie vzniku škody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v mieste vzniku úrazu sa nachádzala protišmyková dlažba, protišmykové rohože, tak isto upozornenia na prípadné nebezpečenstvo pošmyknutia a navyše k dispozícii bola stála služba na pomoc klientom. Poukázal na to, že úraz navrhovateľa sa stal dôsledkom jeho vlastného konania a zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva príčinná súvislosť medzi prevádzkou odporcu alebo porušením právneho predpisu odporcom a medzi utrpeným úrazom navrhovateľa. Navrhoval z týchto dôvodov návrh zamietnuť. Vzniesol aj námietku premlčania nároku navrhovateľa tvrdiac, že k úrazu došlo 29.09.2007 a návrh bol podaný 30.03.2010.

Z vykonanej ohliadky na mieste samom súd zistil, že miesto úrazu tak, ako ho opisoval navrhovateľ, sa nachádza v Modrom kúpeli s tým, že do samotnej sprchy sa vchádza cez chodbu vstupom do priestoru sprchy a odpočívárne. Tu sa nachádzajú dve sprchy a dve odpočívárne, ktoré sa rozdeľujú na mužskú a ženskú časť a z týchto priestorov sa vstupuje aj k mužskému a ženskému bazénu, a to samostatne. Navrhovateľ za prítomnosti zúčastnených vstúpil do sprchovacieho priestoru a názorne ukázal, ako vystupoval zo sprchy s tým, že učinil podľa jeho tvrdenia štyri kratšie kroky a následne došlo k pošmyknutiu a pádu na dlaždice. Dlaždice, ktoré sa v priestoroch aj v čase ohliadky nachádzali, boli navrhovateľom potvrdené, ako aj pracovníkmi odporcu, že sú tie isté, ktoré boli v čase úrazu navrhovateľa. Po páde navrhovateľa na dlažbu svedkyňa V. Y. privolala pomoc z chodby, do miestnosti vstúpil muž, ktorý pomohol ešte ďalšiemu mužovi, ktorý tiež prišiel a preniesli navrhovateľa do odpočívárne, kde bol položený na lôžko a následne bola privolaná lekárska pomoc. V rámci ohliadky bola vypočutá svedkyňa F. J., ktorá je zamestnaná ako manažér prevádzky a potvrdila, že v priestoroch, kde bola vykonaná ohliadka v Modrom kúpeli, a to v časti spŕch, sa štandardne nachádzali rohože v celej časti, a to tak, ako chodia klienti vystupujúci zo spŕch. Tieto rohože sa nachádzajú v mokrych zónach až smerom k bazénu, ako aj v priestoroch odpočívárne. Dávali sa aj plachty na rohože, aby sa voda pri väčšom počte klientov nasiakla do nich a zabránilo sa tak väčšiemu zamočeniu priestoru. J.. B. ako riaditeľka pre investičnú výstavbu a správu majetku u odporcu potvrdila, že od roku 2005, odkedy pracuje, sa v priestore Modrého kúpeľa nevykonávali žiadne rekonštrukcie, bol v takom istom stave ako aj v období, keď sa stal úraz. Potvrdila, že aj v Modrom kúpeli je protišmyková dlažba tak, ako aj v ostatných priestoroch SLK.

Navrhovateľ pri ohliadke na mieste samom, ktorá sa konala 09.07.2013 a bol prítomný aj pri výsluchu svedkýň, ktoré tvrdili, že tie priestory sú totožné tak, ako boli v čase úrazu, nie je pravdou, pretože je to len v súvislosti s namietanou priečkou, ktorá sa nachádza v priestore, kde sa vchádza do odpočívacej časti, v roku 2007 vybudovaná nebola. Pri vystúpení zo sprchy bola oproti stena, kde bol stolík, či tam boli kreslá, vyjadriť sa nevedel. Popieral, že by sa pred sprchou nachádzali rohože.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 444 Občianskeho zákona pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodní bolesť poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal náhrady škody v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel dňa 29.09.2007 v rámci kúpeľnej liečby u odporcu.

Podľa ustanovenia § 420a OZ, ktorý je súčasťou oddielu všeobecnej zodpovednosti za škodu, avšak pri uvedenom paragrafe nejde o všeobecnú zodpovednosť, pretože zodpovednosť je tu viazaná na výkon určitej činnosti, ktorá prichádza do úvahy len u takých osôb, ktoré spôsobili škodu inému svojou prevádzkovou činnosťou. Aj tu teda ide o osobitnú zodpovednosť, ktorú ako každú inú osobitnú zodpovednosť treba aplikovať prednostne pred všeobecnou zodpovednosťou zakotvenou v citovanom ustanovení o všeobecnej zodpovednosti. Vzhľadom na zistený skutkový stav a okolnosti úrazového deja prichádza do úvahy zodpovednosť odporcu podľa § 420a OZ. V skutočnosti ide o prípad osobitnej zodpovednosti za škodu a malo byť správne predmetné ustanovenie zaradené do druhého oddielu Občianskeho zákonníka. Zodpovednostný vzťah vzniká medzi škodcom, ktorý spôsobil škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a poškodením. Poškodený môže byť tak ako v prípade všeobecnej zodpovednosti tak fyzická, ale aj právnická osoba. Prevádzkovou činnosťou sa rozumie sústavne vykonávaná činnosť, ktorá je organizovaná právnickou alebo fyzickou osobou (podnikateľom) v určitej prevádzke a ktorá aj keby nebola vymedzená v predmete jej činnosti, je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. S ohľadom na zvýšenú ochranu záujmov poškodených osôb pred hroziacimi rizikami prevádzkovú činnosť treba vykladať v širšom slova zmysle v tom, že ide o každú fakticky a sústavne vykonávanú činnosť spojenú s prevádzkou právnickej alebo fyzickej osoby, a to bez ohľadu na to, či ide o činnosť povolenú alebo nepovolenú. Podľa citovaného zákonného ustanovenia nemožno subsumovať prevádzky, pri ktorých je zodpovednosť za škodu upravená osobitne. Citované ustanovenie nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon ani zavinenie, pretože vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprisnené podmienky zodpovednosti. Tejto zodpovednosti sa prevádzateľ môže zbaviť len z dôvodov uvedených v § 420 ods. 3 OZ. Jedným z dôvodov, kedy škodca môže sa zbaviť zodpovednosti, je, ak preukáže, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Ide pri tom o objektívne posudzovanie konania bez ohľadu na zavinenie, kde je dôležité iba to, či a do akej miery toto správanie viedlo k vzniku škody. V danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu z toho dôvodu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ uplatňovanú náhradu škody, a to bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, na základe lekárskeho posudku vypracovaného V. W. X. zo dňa 08.03.2010, ktorého prílohami je správa pre ošetrojúceho lekára v súvislosti s operáciou č. 1 a č. 2. Výška škody ním uplatňovaná a vyčíslená je čiastkou 3 083,98 €. Všetky tieto nároky na náhradu škody sú samostatné nároky.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ dňa 29.09.2007 utrpel úraz v priestoroch Modrého kúpeľa, ktorý je súčasťou SLK Turčianske Teplice. Uvedený úraz, v dôsledku ktorého došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa tým, že išlo o zlomeninu bedrového kĺbu - krčka stehennej kosti vľavo, si vyžiadal po predchádzajúcich predoperačných vyšetreniach vykonanie samotného operačného zákroku.

Zodpovednosť odporcu však bola preukázaná tým, že v súvislosti s poskytovaním kúpeľnej starostlivosti došlo k úrazu, ktorý utrpel navrhovateľ a ktorý podľa jeho tvrdenia sa stal v priestoroch Modrého kúpeľa, keď vychádzal zo sprchovacieho boxu a asi jeden a pol metra od jeho východu sa pošmykol a prudko spadol na dlažbu a ľavý bok tela.

Odporca by zodpovedal za škodu za podmienok uvedených v § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom jeho zavinenie je prezumované. Svojej zodpovednosti sa môže odporca zbaviť, ak preukáže, že škodu nezavinil.

Navrhovateľ ako nositeľ dôkazného bremena bol povinný v priebehu súdneho sporu preukázať existenciu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu odporcu. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Navrhovateľ nepreukázal základný predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu, a to porušenie právnej povinnosti. Uvádza, že k pošmyknutiu došlo po tom, čo vystúpil zo sprchovacieho boxu na dlažbu, na ktorej sa nenachádzala protišmyková rohož a na základe ním tvrdeného skutkového deja vo vzdialenosti asi jeden a pol metra od východu. Poukázal na to, že k pošmyknutiu došlo v dôsledku mokrej podlahy na dlažbe, ktorá nebola protišmyková.

Toto tvrdenie nebolo preukázané. Naopak, bolo preukázané, že pred úrazom navrhovateľa v priestoroch Modrého kúpeľa, a to v tej časti, kde sa nachádza sprchovací box, bola protišmyková dlažba, na ktorej boli protišmykové rohože v čase úrazu. Aj na základe ohliadky na mieste samom bolo zistené, že v uvedených priestoroch sprchového boxu, resp. pred sprchovým boxom, bola protišmyková dlažba, a aj keď v čase ohliadky neboli protišmykové rohože, pretože Modrý kúpeľ je odstavený, ale bolo zjavné z odtlačkov na dlažbe, že tieto rohože tam boli používané. Aj svedeckými výpoveďami svedkýň, najmä svedkyne Y., bolo preukázané, že v čase úrazu, keď vykonávala dozor v týchto priestoroch, ona sama stála na protišmykovej rohoži. Uvedená svedkyňa uviedla, že navrhovateľ po vyjdení z boxu popri stene a nej spadol na zem, na ktorej bola rohož. Navrhovateľ aj po vykonanej ohliadke na mieste samom spochybňoval, či je uvedená dlažba totožná s tou, ktorá bola v čase úrazu. Od úrazu však bolo preukázané viacerými svedkami, že nedošlo k rekonštrukcii alebo zásahov do priestorov, kde sa sprchovací box nachádza a nebolo ani preukázané, že by došlo k výmene dlažby v týchto priestoroch. Samotný navrhovateľ uvádzal, že spochybňuje múrik, ktorý sa nachádza v týchto priestoroch, pretože v čase úrazu tam nebol. Jeho tvrdenie však nemá súvis so samotným priebehom deja tak, ako ho opisoval navrhovateľ, pretože bolo jednoznačne preukázané, že potom, čo vystúpil zo sprchovacieho boxu, v ktorom bol bosý, tak ako to tvrdil aj sám navrhovateľ, došlo k pádu na dlažbu. To, že uvedená dlažba bola protišmyková, potvrdil aj svedok Z. Q., ktorý vykonával práce v súvislosti s kladením dlažby a obkladov v týchto priestoroch. Na základe všetkých týchto skutočností súd ustálil, že odporca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví navrhovateľovi. Ohľadom plnenia všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle citovaných zákonných ustanovení v konaní nebolo preukázané, že by si odporca svoju právnu povinnosť predchádzať škodám neplnil. Naopak, bolo preukázané, že v priestoroch, kde došlo k úrazu, bola protišmyková dlažba, že v priestoroch so zvýšeným mokrym povrchom boli umiestnené štandardne protišmykové dlažby, ktoré aj v čase, keď došlo k úrazu, sa v tomto priestore pred sprchovacím boxom nachádzali. V Modrom kúpeli nedošlo ani k žiadnej rekonštrukcii dlažby, teda priestory boli vhodné na užívanie pre klientov.

Odporca v konaní preukázal, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho objektívne požadovať. Vybavenie priestorov sprchovacieho boxu, ale najmä priestorov pred sprchovacím boxom, bolo protišmykovou podlahou, na ktorej v čase úrazu bola protišmyková rohož. Bol preukázaný riadny spôsob údržby. V samotnom sprchovacom boxe sa nachádzalo madlo (fotodokumentácia č. I. 304 a 305 súdneho spisu, ktorá bola vyhotovená počas ohliadky na mieste samom), ktoré skutočnosti boli preukázané v rámci vykonanej ohliadky a svedeckými výpoveďami vypočutých svedkov. Navrhovateľ netvrdil, nekonkretizoval ani nepreukázal, akú konkrétnu povinnosť porušil odporca z hľadiska všeobecnej zodpovednosti za škodu, prípadne z hľadiska už spomínanej preventívnej povinnosti. Všetky tvrdenia navrhovateľa súd vyhodnotil ako tvrdenia, ktoré nie sú relevantné. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že priestory sprchovacieho boxu a priestory pred sprchovacím boxom boli zabezpečené protišmykovou dlažbou a protišmykovými rohožami a v prípade zvýšeného zamokrenia priestorov podľa aktuálnosti sa kládli aj plachty, ktoré svojou savosťou znižovali riziko pošmyknutia. Tak isto v týchto priestoroch bolo preukázané, že boli tabule, na ktorých bolo zvýraznené a upozorňujúce, že ide o prostredie, kde by mohlo dôjsť k pošmyknutiu. Keďže navrhovateľ si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, súd potom vychádzal zo skutkového stavu zisteného z dôkazov, ktoré boli produkované ostatnými účastníkmi v rámci sporového konania. Súd záverom chce poukázať na zistenú skutočnosť ohliadkou na mieste samom v súvislosti s priestormi, kde došlo k úrazu, že sprchovací box mal dostatočne vysoký múrik a voda, ktorá v rámci sprchovania sa z neho nemohla dostať mimo sprchovací box. Tieto skutočnosti sú zjavné aj z fotodokumentácie, ktorá bola na ohliadke vykonaná. Nič nebránilo navrhovateľovi v tom, v prípade, že bol v sprchovacom boxe, požiadať svedkyňu Y., ktorá bola stálou službou pri sprchovacom boxe, o jej pomoc. Za nevysvetliteľných okolností, o ktorých navrhovateľ tvrdil, že uvedenú pracovníčku musel obchádzať, tak k úrazu nemuselo dôjsť.

Navrhovateľ navrhoval, aby súd vyžiadal od zástupcu vedľajšieho účastníka fotografiu, ktorá bola zhotovená priamo v sprchovacom boxe, v ktorom bol odfotený pri uvedených madlách a ktorá nie je súčasťou súdneho spisu, hoci bola zhotovená a ide o dôkaz, ktorý má súvis so svedeckou výpoveďou svedkyne Y., na ktorú poukazoval vo svojom vyjadrení zo dňa 19.06.2013 v bode 3 svojho písomného podania. Súd vykonanie tohto dôkazu považoval za nadbytočné, pretože ustálil, že odporca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví navrhovateľovi a navyše madlá sa nachádzali priamo v sprchovacom boxe, kde nedošlo k úrazu, ale k úrazu došlo pred sprchovacím boxom. Tento dôkaz by z tohto uhla pohľadu nemal žiadny vplyv na meritórne rozhodnutie.

V súvislosti s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom mal súd za to, že nárok je čiastočne premlčaný.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Teda platí tu dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Pre rozhodnutie súdu, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, podľa názoru súdu je deň vzniku škody, kedy sa navrhovateľ dozvedel, že odporca za túto škodu zodpovedá. Pokiaľ ide o určenie výšky škody na zdraví, je potrebné posudzovať otázku, kedy sa poškodený dozvedel o výške škody, a to je až vtedy, keď zdravotný stav poškodeného bol ustálený. Podľa znaleckého posudku č. 21/2001, ktorý vypracoval znalec V. Q. F. T., W., v závere uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa ohľadom prvej operácie vykonanej dňa 03.10.2007 bol ustálený do takej miery, že bolo možné vykonať hodnotenie bolestného za predmetnú operáciu; zdravotný stav navrhovateľa ohľadom úrazu a následnej operácie možno považovať za ustálený dňom 30.11.2009, kedy mu bola povolená plná záťaž končatiny.

V tom čase vedel navrhovateľ o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Prvá operácia bola vykonaná 03.10.2007 a návrh bol podaný 30.03.2010, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Navrhovateľ si uplatňoval odškodné za bolesť, ktorú utrpel v dôsledku úrazu zo dňa 29.09.2007. Za deň zistenia bolesti je pre právne posúdenie nároku na náhradu bolestného rozhodujúca skutočnosť zistenie, kedy bola bolesť spôsobená. V prejednávanej veci je podstatným momentom čas vykonania operácie. Ak navrhovateľ podstúpil operáciu dňa 03.10.2007 a 01.06.2009, vytrpel bolesť v tom čase, vedel o škode a zároveň mal vedomosť, kto mu škodu spôsobil, teda kto za ňu zodpovedá. Súd potom pri nároku bolestného za operáciu vykonanú 03.10.2007 s prihliadnutím na podaný návrh 30.03.2010 považoval za premlčaný, pretože bol uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Zvyšok nároku bol uplatnený v zákonnej lehote tak, ako to bolo konštatované. V tomto smere súd poukazuje aj na obdobný súdny spor Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/270/2005-96.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.